

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník IX., číslo 2., červen 2016

Muži silných strojů se srdcem na dlani

V sobotu 21. května se ze zahrady Domova Barevný svět ozýval pěkný rachot! Sjelo se k nám totiž hned čtrnáct členů jednoho motorkářského klubu a bylo je opravdu pořádně slyšet. Zvuky motorů jejich Hond, Kawasaki, Yamah a dalších strojů, se nesly zahradou Domova Barevný svět a přilákaly četné zájemce o tuto nevšední podívanou. Říkají si „Srdcaři“ a jejich společnou vášní

Ti nejdovážlivější si mohli během tohoto vzrušujícího dopoledne silné stroje motorek nejen osahat, ale také se na nich svést po zahradě domova. A zájemců bylo z řad našich klientů hodně. Opravdové překvapení však na ně čekalo, když do zahrady přijel mezi své kamarády z motorkářského klubu i známý kaskadér - Adam Peschel. Na své speciálně upravené motorce zn. Kawasaki předvedl doslova kaskadérská kouzla. Pro mnohé z našich klientů, kteří o to měli zájem, pak bylo opravdovým svátkem, když si mohli kaskadérskou motorku sami vyzkoušet a projet se na ní spolu se slavným kaskadérem!

Na tohle dopoledne plné radosti, překvapení a neobvyklých zážitků klienti Čtyřlístku dlouho nezapomenou. Však také motorkáři sklídili od klientů nejen slova díky, ale i vřelý potlesk, jako velké hvězdy tohoto dopoledne. Společná fotografie na závěr setkání zůstane jistě trvalou připomínkou

jsou motorky. Tito motorkáři však nežijí pouze motoristickým sportem. Členové klubu pomáhají hendikepovaným dětem i dospělým a jejich pomoc má různé formy – jak finanční, tak zážitkové. Právě k takovým patřilo sobotní dopoledne našich klientů v zahradě Domova Barevný svět v Ostravě-Muglinově.

tohoto skvělého květnového dopoledne, které pro nás zorganizoval jeden ze „Srdcařů“ – Martin Moravec. Společně věříme, že tohle setkání nebylo poslední a o prázdninách se dočkáme dalšího 'dostaveníčka' s těmito chlapy (ale i ženami) se srdcem na dlani opět u nás ve Čtyřlístku. Pokud bude počasí přát, mělo by to být o poslední prázdninové sobotě – 27.

srpna v 10.00 hodin dopoledne. Kdo si nechal ujít první setkání, příště by už určitě neměl zaváhat...! Pozvánky na toto setkání budou rozeslány interní poštou do všech zařízení naší organizace.

BOHDANA RYWIKOVÁ

Události

Centrum pracovní činnosti na nové adrese

LOUČENÍ S KUNČIČKAMI A VELKÉ STĚHOVÁNÍ...

Naše letošní tradiční opékání párků se uskutečnilo 11. května na zahradě Centra pracovní činnosti v Kunčičkách. Den byl prozářený sluncem, příjemnou jarní pohodou a troškou nostalgie z loučení... Čekalo nás totiž zanedlouho stěhování do Muglinova, takže tohle opékání bylo naše opravdu poslední v Kunčičkách. Ráno jsme připravili ohniště a posezení, všichni jsme se sešli na zahradě a mohli začít opékat. Zahradou se linula neodolatelná vůně, sluníčko nás hrálo svými paprsky a ptáčci cvrlikali všude kolem...

Když jsme snědli všechny špekáčky, pustili jsme se do výborných keřových buchet s čokoládou. Mezitím jsme všichni tančili, zpívali a veselili se. Pohodovou atmosféru však přece jenom tak trochu narušoval smutek z loučení se známým prostředím, kde každý z nás strávil kus svého života.

O druhém květnovém týdnu už nastal v Centru pracovní činnosti v Ostravě-

Kunčičkách velký ruch: Od 16. května převážely stěhovací kamiony do nového sídla našeho zařízení v Ostravě-Muglinově veškeré vybavení dílen, nábytek, stroje, zařízení a materiál, jehož jsme tady za uplynulá léta nasbírali velké množství. Co se dalo, uložili jsme a zabalili do krabic, beden a košů a doufali, že se na novém působišti opět se vším shledáme.

S nejtěžšími stroji naší dřevodílny si zázračně poradili „svalovci“ ze stěhovací firmy Stěhováček. Smekáme před jejich pracovitostí a nápady a tímto jim ještě jednou děkujeme za skvěle odvedenou práci.

Když bylo vše přestěhováno, zbývalo nám jen se definitivně rozloučit s naším „starým dobrým domečkem“, kde jsme každý prožili kus svého života. Zvláštní nostalgie na nás padla při pohledu na prázdné dílny... Naposledy jsme si prošli všechny místnosti, vzpomínali na vše, co jsme zde zažili a tyto vzpomínky i sentimentální nálada nás budou provázet ještě hodně dlouho...

Jakmile jsme po přestěhování do přízemí budovy muglinovského Domova Brevný svět spatřili tu obrovskou hromadu krabic, zdálo se nám, že je nevybalíme ani za měsíc. S chutí jsme se však pustili

do práce: zařizujeme, přestavujeme a vymýšlíme vše tak, abychom se zde co nejdřív zase všichni cítili dobře. Postupně se sžíváme s novým prostředím, hlavně se nám všem líbí krásná velká zahrada, kde nám pod okny pobíhají zajáci...

Jsme rádi, že je přesun do relativně nových a na míru „šitých“ prostor v přízemí Domova Barevný svět za námi a vybavení dílen zůstalo v podstatě zachováno tak, jak je klienti znají a mají rádi.

Přejeme tedy všem, aby se cítili na novém působišti ještě lépe a příjemněji, než tomu bylo dřív. Hodně štěstí!

Text a foto: **JANA GROMOTOVIČOVÁ**
Centrum pracovní činnosti

ROK V BRONZOVÉ...

Je to právě rok, co se děvčata z rodinného bydlení Domova Barevný svět přestěhovala do nového chráněného bydlení v ulici Bronzová ve Slezské Ostravě. Na tento přechod se dlouho dopředu připravovala. Těšila se a zároveň měla obavy ze všeho nového a neznámého. To nové a neznámé však nabylo konkrétní podobu hned první den v novém bydlišti. Najednou neměly kolem sebe tolik lidí, kteří jim pomáhali, neměly na každém rohu

Na nové podmínky se některé klientky adaptovaly dříve, jiným to trvalo déle. Byly i takové, které zpočátku braly toto bydlení jako rekreaci. Začátky byly velice těžké, protože si najednou musely začít chodit samy na nákupy, zapojovat se do vaření společných jídel a uklízet si svůj domeček samy. Postupem času přicházely na to, jak se o sebe postarat. Naučily se spoustu nových věcí. Některé si již umí samy vyprat a naskládat prádlo, zapnout myčku, nachystat

známého, jenž s nimi prohodil pár vět. Přišly nové starosti a povinnosti, musely se víc starat samy o sebe. Bylo třeba seznámit se s novou kuchyní, novými kuchyňskými pomocníky, zvyknout si na své nové pokoje... Prostě sžít se s novým prostředím. Pro některé nebylo vůbec lehké zvyknout si na jiné podmínky, nové povinnosti i radosti. Vše vyžadovalo svůj čas.

si léky, připravit jednoduchá jídla na snídani i na večeři. Pro všechny je teď velkou radostí třeba to, že si mohou zajít do obchodu a nakoupit co chtějí – samozřejmě v rámci svých finančních možností. Některé si již chodí nakupovat potraviny samostatně, bez pomoci pracovníků. Ale nejen to, naučily se také chodit samostatně si vyzvedávat léky z lékárný, zajít si k obvodní lékařce nebo na poštu. Za podpory pracovníka se učí připravovat složitější jídla, vyznat se v psaných receptech, vytvářet seznamy surovin na nákupy. To, co si uvaří, jim chutná a vždy se na vaření domlouvají společně. Ale

i tak si velice rády zajdou občas do restaurace na oběd a také třeba do kavárny nebo cukrárny na kafičko a nějakou tu dobrotu.

Tři klientky využívají možnosti práce v Centru pracovní činnosti, dvě navštěvují dílny Praposu, jedna klientka jezdí do Duhového domu, jedna chodí do práce. Tři z nich také navštěvují kreativní ateliér Domova na Liščině a další čtyři zase taneční kroužek Bílé holubice. Ve zbývajícím volném čase chodí do kina, do divadla nebo na jiné akce, které jsou jim nabízeny. Takže mají každý den spoustu aktivit, jež jim pomáhají ještě více se začleňovat do běžného života.

Ale ani v zimě si děvčata neodpočinou. Mají na starosti

odklizení sněhu na chodníku před hlavním vchodem do svého domu. Na jaře zase plejí a zalévají nově upravené části zahrady za domem, kde přibyla i nová houpačka.

I přesto, že některé klientky mají specifický handicap, naučily se bezpečně pohybovat po domě. Všechny se však shodují v jednom: dnes už by se zpátky do Domova Barevný svět nevrátily!

Text a foto: **Pracovnice v sociálních službách Chráněného bydlení Bronzová**

Děvčata z Bronzové na předcházející straně při loučení se 'starým' Domovem Barevný svět a na snímcích nahoře i dole – v novém Chráněném bydlení Bronzová...

V Třebovicích sázeli Strom štěstí

Letos v lednu se šestice klientů Čtyřlístku – žen i mužů - nastěhovala do nového Chráněného bydlení Třebovice. Rychle si tady zvykli a 22. dubna také společně přivítali jaro. Jak? Přece aby si zkrášlili zahradu, která obklopuje jejich nový domov! Ze společně ušetřených peněz koupili malý jehličnan a nazvali jej „Strom štěstí“. Čekali jenom, až vyjde sluníčko, aby jej mohli zasadit do své zahrady. A ta chvíle přišla!

Společně samozřejmě zjistili, že zasadit nový stromeček není jen tak. Bylo třeba nejdřív najít na zahradě vhodné místo, pak připravit jámu a donést rašelinu, zalít ji vodou, zbavit stromeček květináče,

v němž si jej přinesli z obchodu a nakonec zasadit a znovu zavlažit, aby pěkně rostl. Pod vedením pracovníků chráněného bydlení si s tím poradili nadmíru dobře a „Strom štěstí“ už zdobí zahradu chráněného bydlení. Teď se všichni těší, jak jim stromeček pěkně poroste. Ostatně není to jejich poslední zahradnická práce. V květináčích už byly připravené voňavé bylinky a jen co se trošku víc oteplilo, také ony našly místo v jejich nové zahrádce!

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Street art a Nikola Vavrous opět na Liščině

Více než 600 metrů tvoří plot, ohraničující areál zahrady našeho Domova na Liščině. Byl vybudován před čtyřmi lety s přispěním evropských fondů a měl zajistit nejen větší bezpečnost našich klientů, ale zároveň i chránit jejich soukromí. Více bezpečí a větší soukromí však automaticky neznamenají i větší krásu.

A proto jsme hledali cestu, jak spojit dobrý účel s estetikou. Řešení nám pomohl najít street artový umělec Nikola Vavrous, který od roku 2013 dosud pracuje na své vpravdě „nejdelší“ výtvarné zakázce: plotu Domova na Liščině.

Letos na jaře, ve dnech 12. a 13. dubna vstoupila jeho tvorba do další etapy, která pokračovala i v červnových dnech. Nikola Vavrous pracuje vodě odolnými barvami ve spreji a na fádni

ploše vlnitého plechu vytváří obrazy dle své fantazie. Inspiruje se jak přírodou, tak jednotlivými ročními obdobími anebo se nechává volně unášet momentální náladou. Barevné abstrakce na „liščím“ plotě působí přívětivě na naše klienty i na náhodné kolemjdoucí. Tento Vavroušův zdánlivě nekonečný „obraz“ pod širým nebem v ulici Na liščině, není dosud dokončen, ale každopádně i tak stojí za povšimnutí. Upoutal i kulturní redakci České televize Ostrava, která o tomto neobvyklém díle i jeho tvůrci natočila 12. dubna samostatnou reportáž.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Na předcházející straně Nikola Vavrouš (zleva), redaktorka České televize Lucie Křížková a ředitel Čtyřlístku PhDr. Svatopluk Aniol, nahoře Nikola Vavrouš při práci v hledáčku kamery ČT.

Smějeme se společně!

Nápad, že bychom mohli propojit dvě zařízení v jednom projektu, vznikl loni v prosinci, když jsme se zúčastnili krátké besedy v Rehabilitačním stacionáři v Ostravě-Porubě. Byli jsme přizváni i s klienty, abychom se podělili o období očekávání něčeho nového – stěhování do pro nás 'starého', leč nového Chráněného bydlení v Třebovicích. Klienti vypravovali zaměstnancům stacionáře, jak se vypořádali

s prostředím v Muglinově, jak pracují na zahradách v domovech seniorů v Korýtku a v Magnolii. Jak se učí nakupovat, vařit, prát – zkrátka jak se učí všemu, co budou v novém bydlení potřebovat.

Na oplátku jsme se domluvili, že ideálním společným projektem bude oslava Dne dětí. Datum jsme si stanovili na 26. května, nakoupili občerstvení, vyzdobili zahradu a těšili se na děti, jejich rodiče a zaměstnance stacionáře.

Zábavu pro všechny vykouzlili dva klauni – pan Bedřich a pan Alois, kteří celé dopoledne předváděli neuvěřitelné kousky a tak zapojili do zábavy nejen děti, ale i všechny přítomné! Pro děti jsme měli připravena různá stanoviště - od malování na ploty a chodníky, přes házení na terč, prolézačku, padák s míčky až po chutné občerstvení.

Součástí dne byla exkurze do našeho chráněného bydlení

a domova, kterou zajišťovalo vedení obou zařízení v Třebovicích. K tomu parádní muzika, tanec a zpěv. Povedlo se spojit příjemné s užitečným a spokojenost byla na všech stranách. Rodiče dětí stacionáře měli možnost si promluvit a hlavně vidět, kam by mohly jejich děti chodit v budoucnosti a jak by o ně bylo postaráno. Stačí tak málo – chtít udělat něco pro druhé a ono to opravdu funguje!

Své postřehy zaznamenala: **HANA ZÁBRANOVÁ**

Chráněné bydlení Třebovice

NAŠE ZUZANKA V MENTAL CAFÉ

Zuzanka bydlí v Podporovaném samostatném bydlení v Muglinově, a jelikož chtěla vyplnit volný čas v odpoledních hodinách, kdy se vrací z našeho Centra pracovní činnosti, vedoucí bydlení, Maruška Vaculínová, ji doporučila jako obsluhu kavárny v Mental Café. Jedná se o pojízdnou kavárnu, kde po zaškolení pracují lidé s mentálním nebo kombinovaným handicapem. Za tuto práci dostávají finanční odměnu. Hlavním cílem projektu je obohatit podporu zdokonalování pracovních návyků a dovedností handicapovaných, naučit je novým dovednostem a komunikačním schopnostem, naučit je, jakým způsobem si mohou vydělat peníze. Cílem je rovněž setkávání veřejnosti s handicapovanými na běžných místech a v běžných situacích a bourání předsudků.

Nejdříve Zuzka absolvovala osobní pohovor, kde ji vedoucí popsala pracovní náplň a povinnosti obsluhy. Nejdůležitější bylo naučit se pracovat s kávovarem, aby mohla zákazníkům připravovat malé a velké presso, capuccino, ovocné čaje, čokoládu nebo café latté s různými příchutěmi.

Protože chtěla být Zuzka mezi lidmi a něco si vydělat, práci s nadšením přijala. Pracovní dobu má i o víkendech – většinou v době od 8.45 do 15.00 hod. nebo od 15.00 do 21.00 hod. a střídá se i s kamarádkou Kamilou.

Má na sobě krásné zelené triko s černou barmanskou zástěrou, a jelikož se tato pojízdná kavárna právě nachází v Shopping Parku v I. patře, pozoruje cvrkot kolem a práce ji moc baví. Je pro ni zábavou, smysluplným vyplněním volného času a ještě si vydělá „penízky“ třeba na dovolenou.

Nadšeně mi vše vyprávěla a ukazovala, když jsem se za ní zašla jedno sobotní odpoledne do „shopinu“ podívat. Jakmile nastane krásné teplé počasí, pojízdná kavárna a s ní i Zuzka vyjede do ulic, nejčastěji na Masarykovo nebo Prokešovo náměstí. Tímto Vás všechny srdečně zveme na lahodnou kávu dle vlastního výběru!

JANA GROMOTOVIČOVÁ
Centrum pracovní činnosti

LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO!

IV. ročník Zahradní slavnosti v Domově na Liščině

Opět i letos při nás stál svatý Petr a posvětil nám v sobotu 18. června Zahradní slavnost pěkným počasím. Její letošní ročník překonal dosavadní návštěvnost – přišlo mezi nás 106 hostů z řad veřejnosti, ale i účinkujících, kamarádů a zaměstnanců z jiných zařízení Čtyřlístku a také dobrovolníků. Zavítaly mezi nás i bývalé vedoucí zařízení Domova na Liščině - paní Karla Lapišová a Šárka Matyášková, což ocenili hlavně klienti, kteří je chvílemi nemohli pustit ze svých objetí.

Dopoledne předvedly naše dívky taneční vystoupení a skupina Rytmy společně s hosty zabubnovala improvizované vystoupení. K tradici „liščích“ Zahradních slavností již patří vystoupení mladičké karatistky Klárky Pijákové, která předvedla i letos ukázkou bojového umění. Své cukrářské dovednosti měly možnost předvést nové domácnosti a skupiny Domova na Liščině, jež se prezentovaly nejrozmanitějším cukrovím,

koláčky, trubičkami, záviný a spoustou dalších pamlsků. Pohoštění pro klienty, zaměstnance i příchozí hosty zajišťovala naše „grilovací partička“, tvořená pracovníky v sociálních službách - paní Hanou Orlovskou a Katkou Hejdukovou a zapojili se i zaměstnanci stravovacího provozu - paní Lenka Havlasová a kuchař Hubert Změlík. Opékané masíčko a klobásky voněly široko daleko!

Další milou tradicí Zahradních slavností jsou kresby portrétů panem Jiřím Gregerem, pracovníkem v sociálních službách, který na požádání vytvoří portrét každého zájemce. Ani letos rozhodně nezhálel. O dokonalou hudební produkci po čas trvání slavnosti, se nám staral pan Antonín Anger, pracovník v sociálních službách, coby DJ Tonda, jemuž vydatně pomáhal jeho téměř dvouletý syn Honzík.

Bohatý program zahradní slavnosti oživila i country skupina – přátelé dobrovolníka pana Plevy, která už také patří ke „stálícím“ našich Zahradních slavností. Zapojení dobrovolníků při různých akcích v Domově na Liščině, není náhoda. O to víc jsme si cenili přítomnosti koordinátorky dobrovolníků dobrovolnického

centra ADRA, paní Mgr. Heleny Mrázkové, jež přivedla i svou dcerku. Z letargie odpolední siesty nás přišel probrat folklorní soubor Morava, pod uměleckým vedením paní Marie Herberkové. Zpívalo se a tančilo v rytmu nejznámějších lidových písní.

Velké poděkování vedoucí zařízení, Bc. Milady Tomešové, patří všem zaměstnancům, kteří se zapojili do příprav a organizace Zahradní slavnosti, všem účinkujícím a hostům a také sponzorkám tohoto nevšedního dne plného bohatých zážitků - paní Šárce Sotorníkové a Gabriele Konečné.

Text: **MILADA TOMEŠOVÁ**

Fota: **KATEŘINA ŠTORKOVÁ, JIŘINA BAIEROVÁ, EDITA JOSEFI**

Čtyřlístek na cestách

Pevnost poznání Olomouc

Koncem března jsme jeli na poznávací výlet vlakem do Olomouce do interaktivního muzea vědy na střední Moravě. Už jízda Regiojetem byla pro mnohé zážitkem, když stevardka začala podávat občerstvení, které bylo v ceně jízdenky! Nikdo neodolal objednat si kávu, neslazenou vodu a Dalibor si dokonce přečetl i denní tisk. Zážitek byl o to větší, protože klienti seděli zvláště v kupé bez svých doprovodů.

Z nádraží jsme parkem došli k muzeu, které najdete v bývalém dělostřeleckém skladu, v areálu barokní Korunní pevnůstky. V pevnosti poznání jsme zažili experimenty a viděli zblízka věci, které jinde nevidíte. Projdete se modelem mozku, potkáte vodní hmyz, zatopíte město stoletou vodou,

vyřešíte hlavolamy a díky digitálnímu planetáriu prozkoumáte i hvězdnou oblohu. A co se tady nejvíc líbilo našim klientům? „Můj nejlepší zážitek z výletu do pevnosti poznání byl gyroskop, kde mě pan průvodce zajistil a později roztočil. Byl to super zážitek, i když se mi pak motala hlava“, svěřil se Dalibor, zatímco Michal byl nejvíc nadšený ze světa vody, „...kde byly zvětšené housenky a brouci a ten výklad byl k tomu také zajímavý.“ Dáša zase říká: „No, mně se líbily ty mikroskopy a převlékání do historických kostýmů. A ještě ten oběd v restauraci byl moc dobrý!“ „Za mě mají jedničku díky x-boxu, na kterém jsem střílel z děla a trefoval se do věží, a také střelba z luku tam byla. A potom ještě, rozlévání přehrad, jak by vypadaly ty záplavy...“ vypráví s nadšením Vladimír.

Boženka na to konstruje těmito slovy: „Já bych řekla, že všechny části byly super, ale 3D televize s mořským světem a ukázka UV světél byla opravdu hodně pěkná. A ještě to velké puzzle Olomouce!“

Po prohlídce této olomoucké novinky z roku 2015, jsme hladoví zamířili na Horní náměstí, kde si každý z nás vybral oběd v místní hospůdce. Nadšení a plní zážitků se v odpoledních hodinách vracíme zpátky k nám do Třebovic do chráněného bydlení. Za všechny tento výlet asi nejlépe zhodnotil Pavel slovy: „Cesta vlakem byla super, rád jezdím vlakem i s mamkou a ještě jsme dostali kafe zdarma! A procházka parkem se mi také moc líbila. No a v pevnosti se mi líbilo úplně všechno!“

Text a foto:
JANA NIEMCZYKOVÁ a LUCIE MRAČKOVÁ
 Chráněné bydlení Třebovice

Den ve velkém světě techniky v Dolní oblasti Vítkovic

V dubnu jsme měly příležitost s klientkami z rodinky 2 C navštívit Dolní oblast Vítkovic, kde byla ve Velkém světě techniky otevřena výstava k 60. letům výročí trvání České televize Ostrava.

Dozvěděly jsme se tady, že první televizní vysílání v Ostravě bylo zahájeno 31. prosince 1955 z malé místnosti o velikosti dětského pokoje. Viděly jsme repliku této místnosti i nejstarší kameru, kterou bylo první vysílání snímáno a vysíláno z Hošťálkovic.

Na výstavě bylo možné zhlédnout i fotografie jednotlivých pořadů, a to jak ze současnosti, tak i z minulosti. Nechyběla ani historická technika, dekorace a rekvizity

ze starých pořadů a inscenací, nebo pohádkové kostýmy ze známé pohádky Tajemství staré bambitky. Nejvíc nás však zaujala kamera, kterou jsme si mohli i sami vyzkoušet a nasnímaný obraz ihned shlédnout v televizi! Výstava potrvá do konce července a určitě stojí za to ji navštívit.

Text a foto: **JANA FEČIKOVÁ**
Domov Barevný svět

Cestujeme za poznáním...

A znovu do Olomouce!

Nedaly jsme se odradit nepříznivým počasím a v úterý 14. května jsme se v sedmičlenné skupině spolu se čtyřmi klientkami rodinky 1 D Domova Barevný svět, vypravily na cestu za poznáním do Olomouce. Zvolily jsme tentokrát cestu vlakem – RegioJetem, abychom si vyzkoušely, jaké to je cestovat dopravním prostředkem, který není přizpůsobený imobilním cestujícím. Měli jsme totiž mezi sebou jednu klientku na vozíku. Nejsou to však jen vlaky, ale příznějme si, že k vozíčkářům není příliš vstřícné ani ostravské hlavní nádraží. Dostat se od trolejbusu na 4. nástupiště, odkud zpravidla RegioJety odjíždějí, je hotové dobrodružství... !

Ale personál rychlíku k nám byl velmi vstřícný, pomohl s nastupováním, mile nás obsloužil a nabídl nám i malé občerstvení včetně několika druhů nápojů. To všechno nám podstatně zlepšilo náladu a po příjezdu do Olomouce nás navíc potěšilo a překvapilo krásné slunečné počasí.

Z nádraží jsme zamířily rovnou do centra města – na Horní náměstí, kde jsme obdivovaly historické památky: radniční orloj, krásnou Arionovu barokní kašnu a jedinečný mariánský sloup Nejsvětější Trojice, který Olomoučané nechali postavit začátkem 18. století jako výraz vděčnosti po

skončení morové pohromy... Právě tady jsme se na chvíli zastavily, abychom počkaly, až se rozezní zvonky orloje a rozhýbou se jeho postavy. Přitom nás upoutal koncert skupiny Afričanů, kteří na náměstí hráli na tradiční africké bubny, a moc se nám to líbilo.

Když kohout na orloji odkokrhál konec zvonění, odebraly jsme se k nedalekým Smetanovým sadům. V hlavní aleji jsme obdivovaly krásu kvetoucím stromů i květin a zastavily se ve zdejší restauraci U fontány, kde jsme neodolaly malému občerstvení.

Čas nám rychle utekl, a tak nezbylo nic jiného, než se vydat zpátky k olomouckému nádraží a odtud vlakem opět domů, do Čtyřlístku. Ale určitě ještě dlouho budeme mít na co vzpomínat!

PETRA KLIMKOVÁ
Domov Barevný svět, 1 D

Na Svatém Kopečku...

Na počátku byl skvělý nápad, po němž samozřejmě následovala důkladná příprava. Nejen ta logistická, během níž bylo třeba dopodrobna naplánovat přepravu našich klientů z Domova Barevný svět na ostravské hlavní nádraží, pak najít nejvhodnější (bezbariérové) spojení do Olomouce a odtud na nedaleký Svatý Kopeček – oblíbené výletní i poutní místo nejen pro Olomoučany. Zkrátka a dobře, nakonec naše volba padla na sobotu 28. května, kdy se dva naši vozíčkáři – Slávek Jáně a Dušan Demeter spolu se svými kamarády z domova – Daliborem Altem a Lídou Zvonkovou, mohli vydat na tuto trochu dobrodružnou, ale dobře připravenou cestu za novými zážitky v doprovodu čtyř pracovníků domova...

Pro jízdu vlakem jsme zvolili Pendolino, nejlépe odpovídající našim potřebám, a to především kvůli službám všem cestujícím včetně vozíčkářů. Pendolino jako jeden z mála expresních rychlíků u nás totiž disponuje přepravní plošinou, usnadňující výstup a

nástup vozíčkářům. Personál vlaku byl velmi vstřícný k našim klientům, a ti měli díky tomu všechny důvody, aby se cítili spokojeni. Však si také cestování náležitě užívali a pozorovali rychle se měnící krajinu za okny vlaku.

V Olomouci jsme přestoupili z rychlíku na místní autobus, aby nás dopravil do cíle našeho výletu – na Svatý Kopeček. Tomuto poutnímu místu dominuje nádherná barokní bazilika Navštívení Panny Marie s překrásnou

vyhlídkou na město Olomouc a krajinu Hané. Dalším zdejším turistickým lákadlem je olomoucká zoologická zahrada, kam jsme zamířili nejdříve. Zoo leží v rozlehlém lesoparku a je přinejmenším stejně atraktivní, jako ta naše, ostravská. Na Kopečku jsme se však mohli setkat s jinými druhy zvířat, než u nás v Ostravě. Zaujaly nás různé druhy divokých koček, zvláštní zvířata podobná opičkám - kosmani, vedle koziček kamerunských, které známe i z Ostravy, jsme mohli obdivovat kozy bezoárové a nádhernou srst kašmírských koz, líbily se nám veselí surikaty, různé druhy poníků, ale třeba i vlk sibiřský, se kterým se v ostravské zoo také setkat nemůžeme... Snad ani nelze všechna ta podivuhodná zvířata, jež nás zaujala anebo vyvolala náš úsměv na tváři, vyjmenovat. Zážitky to byly velké, i díky krásnému slunečnému počasí. Nakonec jsme se společně zastavili na občerstvení v restauraci olomoucké zoo, kde si naši výletníci za asistence doprovodů, pracovníků v sociálních službách, mohli objednat občerstvení a nabrat sílu na poslední část cesty. Však je ještě čekala procházka mezi malebnými domky Svatého Kopečku až ke zdejší bazilice, kde se mohli pokochat vyhlídkou na město Olomouc a okolní krajinu.

Ale to už se blížil večer a my museli myslet na zpáteční cestu. Pendolino nás opět unášelo zpátky směrem k Ostravě a Lidka, Slávek, Dušan i Dalibor mohli pomalu vstřebávat všechny ty úžasné zážitky, které mnozí z nich prožili úplně poprvé. Výlet se všem moc líbil, počasí přálo, a tak jsme si nakonec mohli společně zanotovat písničku „Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme, už jsme tu. Sluníčko nám svítilo a nám všem se na výletě líbilo!“

Chtěla bych těmito řádky především poděkovat za vzornou, bezpečnou a profesionální práci i spolupráci při náročné přepravě klientů všem svým kolegyním – paní Andree Špernolové, Žanetě Kubačkové a Šárce Jaskové – pracovnícím v sociálních službách, bez jejichž pomoci by tento téměř

stokilometrový výlet pro naše klienty nebylo možné zorganizovat. Bylo to náročné psychicky i fyzicky, ale zvládli jsme to. Díky tomu bylo možné připravit čtveřici našich klientů z Domova Barevný svět nádherný zážitkový den s poznáváním krás a zajímavostí Olomoucka a udělat je šťastnými. Tohle byla ta největší odměna, která stála za veškerou naši námahu!

MILENA VILÁŠKOVÁ

pracovnice v sociálních službách Domova
Barevný svět

Foto: **ANDREA ŠPERNOLOVÁ**

Slunečné dopoledne v Hlučíně-Darkovičkách

Sobotní ráno 28. května slibovalo krásné, slunečné počasí a nás čekal výlet do Hlučina – Darkoviček, kde jsme chtěli navštívit areál někdejšího československého opevnění, patřícího dnes pod správu Slezského zemského muzea v Opavě. S velkým nadšením jsme si připravili batůžky s balíčky jídla a mohli jsme vyrazit.

Po příjezdu do Darkoviček, jsme zjistili, že je uzavřená cesta, a tudíž jsme museli jít kousek pěšky. Ale nebylo to zase tak daleko, abychom cestu k areálu nezvládli. Hned u hlavní brány nás vítal

obrovský vojenský vrtulník, u něhož jsme se museli vyfotit, abychom na tento den měli nějakou památku. Vrtulník však nebyl tím jediným, co nás zaujalo. Viděli jsme spoustu dalších zajímavých věcí, jako byly tanky, vojenská auta, tryskáče a nechyběli ani vojáci oblečení do krásných uniforem.

A najednou „BUM!“ ...Ozvala se velká rána a my se s úlekem na sebe podívali, cože se to děje! Rozhlíželi jsme se

kolem, odkud ta rána zazněla. Netrvalo dlouho a spatřili jsme velký tank, který se právě chystal na „akci do boje“. Hluk to byl opravdu velký, padla i věta: „Začíná válka!“

Ale to nás neodradilo od zajímavé podívané. Za zhlédnutí stály i mohutné vozy značky Tatra, které se projížděly po poli. Největším zážitkem však byla přehlídka vzdušné techniky - letadel. Vypadalo to, jako by letadla na obloze tancovala. Nádhera! Z tohoto výletu jsme si odnesli mnoho krásných zážitků a vzpomínek a rádi bychom si takovouto netradiční přehlídku vojenské techniky někdy zopakovali.

Text a foto: **MICHAELA KOPRAJDOVÁ**
Domov Jandova

CESTA DO PRAVĚKU

„Výletu nazdar!“ zvolali Lukáš, Tomáš, Pét'a, Daniel a samozřejmě teta Věrka s tetou Ivou. A byl důvod volat „nazdar výletu“, neboť jsme v Dinoparku v Doubravě oslavili začátkem června Mezinárodní den dětí. I přesto, že nám počasí nevyšlo a při odjezdu z Domova Jandova začalo pršet, úsměv na tváři jsme neztratili a těšili jsme se za dobrodružstvím.

Viděli jsme spoustu ještěřů, dinosaurů, tyranosaurů a spoustu jiných příšerek. Projeli jsme se také vláčkem, který nás svezl do míst, kde je vstup lidské noze zakázán. Sjeli jsme i lanovkou, ale přesvědčit některé ze zúčastněných byl problém, neboť jejich strach byl silnější. Nakonec však odvaha byla sesbírána a všem se jízda lanovkou líbila. I tety si na ní užily legraci. Na závěr jsme si odpočali u stánku s občerstvením, kde jsme si zakoupili hranolky a sladké dobroty. I přes nepříznivé počasí jsme si odpoledne užili, jak se patří.

IVANA HOLEŠOVÁ
Domov Jandova

Hurá domů!

Konečně nastala doba, kdy můžu odejít domů. Bydlel jsem v Domově Barevný svět víc než deset let a na své dětství doma si moc nepamatuju. Až tady jsem začal chodit do školy i se svým bratrem Máriem. Do základní školy Přemysla Pittry v Přívoze jsem dojížděl autem a někdy jsem po chodbách školy použil i invalidní vozík. Ten potřebuji dodnes, ale naučil jsem se ho ovládat a snažím se nikoho příliš neobtěžovat. V červnu jsem ukončil Praktickou školu v Porubě, kde jsem se naučil mnoho věcí pro život. Doma můžu pomáhat vařit a uklízet, ale žehlit - to určitě nebudu.

Letos 1. června se mi splnilo velké přání - jet vlakem Pendolinem do Prahy, navštívit Muzeum voskových figurín a vidět některé památky hlavního města. S paní Dášou Drobíkovou jsme si všechno nafotili a tak budu mít doma na co vzpomínat...

RONALDO RAFAEL
Klient Domova Barevný svět

Štramberk...!

Krásné počasí, prázdniny se nám blíží a ve škole už moc povinností nemáme. Tak proč bychom se trochu „neulili“? Proto jsme neváhali a vyrazili do Štramberku. A protože nás jela kopa dětí a druhá kopa tet a jeden strejda, absolvovali jsme naši první cestu novým, modrým autobusem, neboli „akvářkem“, jak ho nazývá strejda Ivan.

Po příjezdu do Štramberka jsme si řekli, jak asi bude probíhat náš celodenní výlet, a vyrazili... Když jsme došli na náměstíčko, rozdělili jsme se na dvě skupinky: jedna se vydala na štramberskou Trúbu a ta druhá zůstala na náměstí, neboť s vozíčky, bychom se nahoru po tom nerovném terénu asi nedostali. Tak jsme se tedy rozloučili a vydali se na cestu. Když jsme úspěšně zdolali terén na Trúbu, odpočali jsme si a snědli oběd, který jsme si přivezli s sebou z domova. Po doplnění sil nás ještě čekal výstup po schodech na

samotnou rozhlednu. Odměnil nás nádherný výhled na zdejší krajinu a přilehlé náměstí.

Když jsme se zase všichni sešli, měli jsme tzv. malé volno. Někdo se procházel po náměstíčku, jiní seděli v trávě a povídali si anebo se jen ohřivali na sluníčku... Samozřejmě, že jsme si koupili štramberské uši, zmrzlinu a tetám jsme dopřáli kafe.

Každý si přišel na své. Když jsme si trochu odpočinuli, přesunuli jsme se k nedalekému Národnímu sadu, kde jsme využili koutku pro děti. Povezli jsme se na kolotoči, pohoupali se na houpačkách a trochu si i zacvičili na hrazdách. Byl to senzační společný den a brzy si takový celodenní výlet zopakujeme. Tentokrát se vydáme na hrad Hukvaldy a do jeho přilehlé obory.

JAN POLHOŠ a MICHAELA PROCHÁZKOVÁ

Domov Jandova

Patříme k sobě!

Rytmy Čtyřlístku reprezentovaly na festivalu v Semilech

V letošním roce jsme se rozhodli, že dále rozšíříme posluchačské zázemí skupiny Rytmy a přihlásili jsme se na festival hudebních, tanečních a pěveckých souborů z domovů sociálních služeb a dalších sociálních zařízení nebo sdružení, nesoucí název „Patříme k sobě“. Pořádala jej v Semilech letos ve dnech od 12. do 15. dubna už po devatenácté Podkrkonošská společnost přátel dětí zdravotně postižených Semily. Pro tuto příležitost si naše Rytmy připravily bubenickou show „Hrajeme srdcem“. Na festivalu Patříme k sobě nás Rytmy reprezentovaly poprvé, i když Čtyřlístek tady tak úplným nováčkem nebyl. Už loni nás zde zastupovala dívčí taneční skupina z Domova Barevný svět se scénickým vystoupením Babičko, nauč mě charleston.

Cesta byla daleká, ale stálo nám to za to! Po příjezdu jsme byli mile překvapeni ochotou, vstřícností a dobrou náladou všech kolem nás. Jeli jsme se ubytovat a nastalo další příjemné překvapení – rodinný penzion ve Světlé a jeho majitelé nás čekali s otevřenou náručí. Pokojíčky až nám oči přecházely a pan Martin s paní Hankou vždy s úsměvem na líci. Vybalili jsme tašky a za chvíli už jsme mířili zpět směr Semily na večeři a první galakonzert. Spolu s dalšími účastníky festivalu Patříme k sobě jsme se zúčastnili jako diváci večerního „uvítacího“ galakonzertu v kulturním centru Golf v Semilech a mohli jsme tak skouknout konkurenci. Některé z nás sice přemáhala únava po dlouhém cestování, ale večer jsme si užili. Po návratu do našeho luxusního penzionku jsme příjemně znaveni ulehli do voňavých peřin.

Další den byl již pro nás pracovní. Čekali nás dopolední vystoupení v Jilemnici (SD JILM). Byť jsme byli lehce nervózní, naše vystoupení vyvolalo v sále nadšení a bouřlivé ovace. Spokojeni s dobrým výkonem jsme odjeli zpět do Semil, kde se nám dostalo odměny v podobě bowlingu. Někteří aktivně dokazovali, že nejen buben je jejich „šálek kávy“. Po večeři se konala pro všechny účastníky festivalu diskotéka a naše Libuška, Dáša a Vladka dostaly za úkol vytvořit upomínkový list do kroniky festivalu. Do tohoto úkolu jsme se však pustili hromadně téměř všichni – děvčata kreslila obrázky a doprovod i s řidičem Ivánkem rýmoval. Tak tak jsme to stihli dodělat do odjezdu.

Za zmínku ještě stojí, že patronkou festivalu je každoročně herečka, paní Miriam Kantorková, která se účastnila všech festivalových aktivit a koncertů a galavečery

osobně moderovala. Návrat do „našeho“ penzionu byl opět ve večerních hodinách. Někteří odolní jedinci při ujištění, že dopoledne máme volno, poseděli s panem domácím v družném rozhovoru.

Náš již třetí den byl dopoledne volnější s obědem v místě ubytování. Pan Martin připravil vynikající menu a my se pak rozjeli směrem k Vysokému nad Jizerou, kde se ve Vysokém divadle Krakonoš konal druhý galakonzert. Před generální zkouškou jsme navštívili místní muzeum a se zájmem si prohlédli exponáty a vyslechli něco málo z místní historie. A pak hurá na generálku!

Divadlo na nás dýchlo zvláštní atmosférou umění nejen současnosti, ale také našich předků. Zdejší pánům zvukařům jsme svým příchodem připravili téměř neřešitelný rébus, jak nastavit aparaturu, abychom hudbu slyšeli i při zvuku našich bubnů. Zvládli téměř nemožné a my nakonec opět potěšili diváky v sále svým dobrým výkonem.

Poslední noc v krásném Podkrkonoší voněla řízky. Pan Martin totiž již od brzkých ranních hodin smažil naši „malou svačinku na cestu“. A tak se nám sliny sbíhaly hned po probuzení. Ale čekalo nás ještě jedno vystoupení – tentokrát přímo v Semilech. Dopolední koncert pro děti všech věkových skupin v kulturním

domě Golf byl také velmi podařený. Naši bubeníci sklízeli u diváků bouřlivé ovace. Atmosféra plná pohody a radosti, všechna vystoupení doprovázená bouřlivými potlesky a v závěru již celý sál tančil pod pódiem. Na památku jsme pak obdrželi od organizátorů festivalu pamětní list za svou účast, na který jsou všichni členové skupiny velmi pyšní.

Odvezli jsme si kromě ocenění a dárečků hlavně dobrý pocit, že naše snaha při nacvičování nových hudebních „kousků“ není marná a máme být na co hrdí.

**Text: VLADIMÍRA KALOČOVÁ
a LIBUŠE GAJDOVÁ**

**Fotografie: VLADIMÍRA KALOČOVÁ
a DAGMAR DROBÍKOVÁ**

Báseň do kroniky festivalu Patříme k sobě 2016

*Ani krokem, ani klusem,
ale novým autobusem,
ujeli jsme mnoho mil,
dorazili do Semil.*

*Bubeníci naši skvělí,
na tváři vždy úsměv měli,
těšili se na setkání,
předvést svoje bubnování.*

*Krásně si tu užíváme,
velký obdiv ke všem máme.
Od pohádek přes zpívání,
tanec, nová setkávání.*

*Prostě, v této době,
my PATŘÍME K SOBĚ!
Děkujeme za pozvání,
rádi jsme tu byli s vámi.*

KONCERT PRO LEPŠÍ SVĚT

Pro klienty Čtyřlístku

Více než čtyřhodinový maraton hudby, zpěvu, tance, ale i filmu a volné zábavy, připravil 28. dubna v Provozu Hlubina Dolní oblasti Vítkovic spolek „radOSTpRAVA“ pro širokou ostravskou veřejnost. Tento benefiční „Koncert pro lepší svět“, jehož

hostem byl Tomáš Savka – zpěvák a muzikant, finalista televizní soutěže Česko hledá Superstar a držitel prestižního divadelního ocenění Thálie za rok 2014, byl věnován imobilním klientům Čtyřlístku – Domova Třebovice.

V bohatém programu účinkovali vedle Tomáše Savky, lidé se zdravotním postižením – studenti Lidové konzervatoře a Múzické školy v Ostravě, tanečníci z Bílé holubice, muzikanti z Trigon Bandu, bubeníci z našeho souboru Rytmy se svými hosty – akordeonisty ze Základní umělecké školy Viléma Petrželky v Ostravě – Hrabůvce, zpěváci ze souboru Třesk ostravského sdružení Mens Sana a členové Komorního sboru Operního studia Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Součástí tohoto benefičního koncertu byl také jarmark výrobků, jež vznikly v kreativních dílnách neziskových organizací a svépomocného družstva Mlýnek. Nad „Koncertem pro lepší svět“ převzal záštitu náměstek primátora města Ostravy, Mgr. Michal Mariánek.

Tato událost se uskutečnila s podporou statutárního města Ostravy a Dolní oblasti Vítkovic. Spolek radOSTpRAVA dlouhodobě spolupracuje s centry a neziskovými organizacemi, jež se věnují péči o lidi se zdravotním postižením a pořádá pro ně výtvarné a hudební tvůrčí dílny. Letošní Koncert pro lepší svět však byl jejich první aktivitou tak velkého rozsahu. Finanční výtěžek koncertu ve výši necelých tří tisíc korun bude příspěvkem na zakoupení váhy pro imobilní klienty Domova Třebovice. Organizátorům koncertu a především předsedovi spolku radOSTpRAVA, panu Josefu Juskovi, patří za tuto jeho iniciativu veliký dík. A my se těšíme na další spolupráci s tímto aktivním spolkem, který vytahuje různé nápady ve prospěch lidí s hendikepem jako králíky z klobouku...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

A ZASE TY RYTMY...!

Naši bubeníci na setkání v Zákupích u České Lípy

Stylem „pachatel se vrací na místo činu“, jsme i v letošním roce přijali srdečné pozvání organizátorů, a navštívili příjemnou akci – regionální setkání handicapovaných umělců a jejich přátel z českolipského regionu v rámci projektu „Tvoříme duši“, pořádaného tradičně sdružením Artefaktum a Centrem pro zdravotně postižené Libereckého kraje na nádvoří překrásného zámku Zákupy pod heslem „Bez bariér v duši i v životě“. Vzhledem k tomu, že Zákupy jsou nedaleko České Lípy, byla naše cesta daleká, ale stálo to za to! Hlavní organizátorka setkání, paní Helenka Latislavová, nás opět očekávala s otevřenou náručí a všichni se těšili na naše vystoupení.

Přijeli jsme právě na začátek desátého ročníku tohoto setkání, a tak

nám neuniklo žádné z pozoruhodných vystoupení ostatních souborů. S několika málo vystupujícími jsme se již viděli v minulém roce a oni si na nás také okamžitě vzpomněli. Vždyť na takovou bubenickou šou, jakou jsme loni předvedli, se jen tak nezapomíná! Zdi zámku se prý třásly ještě dva dny. Ale nejen proto měli organizátoři zájem o naši opakovanou účast. Rytmy jsou skupinou v pravém slova smyslu – je to parta, která se navzájem podporuje, pomáhá si, prostě vždy se chová jako „tým“. Letos jej tvořili Lenka Bihářiová, Marie Kubicová, Petra Hamroziová, Radka Klimková, Kamilka Hradská, Jirka Mucha, Milan Skalička, Petr Cupal, Honzík Polhoš, Jirka Válek, Jiří Lukovský a Zdeněk Krátký v doprovodu paní Libuše Gajdové, Mgr. Vladimíry Kaločové a Bc. Dagmar Drobíkové. Také tentokrát nezklamali a vše klaplo na „jedničku“.

Po úspěšném vystoupení jsme se jeli konečně ubytovat a hurá na večerní procházku a posezení v příjemné hospůdce. U kofolky, či jiného lahodného moku, jsme někteří po očku sledovali hokejový zápas na mistrovství světa a kontrolovali, jak si vedou naši. Ale protože všechno hezké někdy končí, museli jsme i my jít do hajan. Vždyť nás ještě čekala dlouhá cesty zpátky a nedělní překvapení pro naše bubeníky. Něco málo už tušili, když jsme se domlouvaly s naším řidičem, Františkem Pondělou, ale konečné rozhodnutí padne až ráno.

A ráno se opravdu vše rozhodlo. Počasí jako malované, žádné zdržení, a tak jsme vyrazili na cestu. A co bylo tím překvapením? Malé odbočení z trasy a návštěva zříceniny hradu Trosky, dominujícího této části Českého ráje. Již několikrát jsme jej viděli z oken autobusu, ale nikdy ne zblízka. Jupííííí! Jedeme vstříc dalším zážitkům!

Protože byla neděle a slunečný den, stejný nápad měly i desítky dalších lidíček. Naštěstí se nám podařilo pod Troskami i zaparkovat.

Pomalou jsme si vyšlápali poslední kopeček k hradu a stanuli ve frontě na vstupenky. Trochu nepříjemné bylo velké množství lidí, ale zvládli jsme to. Rozdělili jsme se na skupinky a postupně vyšlapali všechny schody (a nebylo jich málo!) až na hradní věž s vyhlídkou na Český ráj. To vám byla krása! Ve spodní části hradu jsme si mohli prohlédnout některé dravce a popovídat si se sokolníky. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých věcí ze života dravců.

Teď už jsme byli opravdu plní dojmů a lehce znavení z procházky. Naskočili jsme do našeho modráka a už fičeli směrem domů se zastávkou na výbornou baštu v motorestu Studená Loučka.

Moc děkujeme našemu Františkovi za bezpečnou dopravu tam i zpět a za pomoc vždy, kdy bylo třeba i za bezproblémový víkend, na němž má i on nemalou zásluhu.

VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Foto: autorka, **DAGMAR DROBÍKOVÁ** a **FRANTIŠEK PONDĚLA**

Rytmy sklízejí obdiv!

Děkovný dopis ředitelky Mateřské školy Paprsek

*Vážený pane řediteli,
zdravím Vás a děkuji tímto oficiálně skupině RYTMY, že dne 8. června letošního roku podpořila svou účastí myšlenku předškolního vzdělávání dětí se zdravotním postižením, omezením, dětí s ADHD.*

Rytmy se prezentovaly na slavnostním otevření Mateřské školy Paprsek, sklidily nesmírný obdiv a přinesly radost do srdcí všech - hostů a dětí, návštěvníků této akce.

Vám děkuji za to, že podporujete aktivity směřující k prosociálním činnostem a Rytmy

jsou toho živým důkazem. Radost z hudby, rytmu a přenos veskrze pozitivní energie, dalo našemu slavnostnímu dni další rozměr. Obrovské poděkování patří paní Vladimíře Kaločové, Libuši Gajdové a Dagmar Drobíkové, které Rytmy doprovázely. Věřím, že poděkování kolegyním a Rytmům Vaším prostřednictvím získá na vážnosti a přinese ještě spoustu radosti všem zúčastněným.

*Děkuji a s pozdravem
Natalie Kaštovská*

ředitelka Mateřské školy Paprsek v Ostravě

RYTMY MÝMA OČIMA

Mým prvním setkáním se skupinou Rytmy byla návštěva koncertu *Všechny barvy duhy*, a to jen z hlediště. Po shlédnutí jejich vystoupení jsem zatoužil stát se také členem této skupiny. Navštívil jsem Domov na Liščině, vyjádřil své přání a na základě „konkurzu“ jsem byl nad mé očekávání ihned přijat.

Oblíbil jsem si ihned africký bubem – djembe. Rychle jsem se také skamarádil s ostatními členy skupiny. Už několik let navštěvuji muzikoterapii v Domově na Liščině. Hrajeme pro radost sobě i ostatním. Účastním se pravidelně zkoušek, kde společně připravujeme program pro jednotlivá vystoupení. Hlavně trénujeme hru na djembe a doprovodné nástroje.

Dnes už se cítím zcela jistě. Mám velkou radost z úspěchů, které naše skupina získává. Jsem pyšný na ocenění, jež dostáváme na mnoha festivalech v Ostravě i mimo ni. Tomu však předchází náročná příprava. Já i ostatní členové skupiny přistupujeme ke zkouškám velmi zodpovědně. Nevynechám žádnou, snažím se být dochvilný a spolehlivý, a když nemůžu přijít, vždycky se předem omluvím.

Poprvé jsem se souborem vystupoval v Pržně. Věřte nebo ne, ale měl jsem před tím velkou, nepředstavitelnou trému. Se svými obavami jsem se svěřil Dominiku Herákovi, který mi poradil, abych se místo toho raději soustředil na hru... A pomohlo to!

Jsem nadšený, že navštěvuji skupinu Rytmy. Navzájem si pomáháme, jsme dobrá parta a všechno plánujeme dohromady. Vždycky mám ze zkoušky dobrý pocit na duši, a jsem rád, že naše hudba lidi potěší. Za to všechno můžeme poděkovat paní Libuše, Vladce a Dásence. I já bych jim chtěl touto cestou poděkovat za příkladnou a obětavou práci, kterou pro naši skupinu Rytmy dělají. Máme k nim důvěru a ony nám vždy rády pomohou a poradí.

Pokud máte zájem se k nám přidat, neváhejte a přijďte! Rádi vás přijmeme do naší skvělé skupiny!

PETR CUPAL

člen skupiny Rytmy
Centrum pracovní činnosti

Přišly nám zahrát děti z Košatky

O první májové neděli mezi nás zavítaly děti ze Základní školy ve Staré Vsi nad Ondřejnicí z dětského divadelního souboru Košatka. Pod režijním vedením paní Ivety Chmelíčkové zahrály dětem i dospělým klientům Čtyřlístku známou Pohádku o perníkové chaloupce. I když všichni věděli, jak nakonec Jeníček

s Mařenkou přelstí zlou Perníkovou bábu a Perníkového dědka, přece jenom se tak trošku (příjemně) báli... Děti sklidily za své herecké výkony bouřlivý potlesk a na oplátku pak odměnily pozorné publikum plyšovými hračkami. Jistě je potěšila velká radost, jakou tyto dárky udělaly jejich divákům.

(rw)

DNY UMĚNÍ NEVIDOMÝCH NA MORAVĚ

Chcete se přesvědčit, že nevidomí či slabozrací mohou nakreslit obraz, vytvořit plastiku, jsou hudebně nadaní, píšou knihy? Zkrátka dokážou vše, co i my, kteří nejsme zrakově postižení? Ve spolupráci s Knihovnou města Ostravy jsme se 3. května účastnili v prostorách hudebního oddělení KMO s klienty Domova na Liščině slavnostního zahájení XXII. ročníku festivalu Dnů umění nevidomých na Moravě a vernisáže obrazů slabozraké německé výtvarnice Silji Korn. Této významné události se zúčastnil i primátor města Ostravy, Tomáš Macura, náměstek primátora Zbyněk Pražák a Jak Pakoš, zástupce SONS, kteří ve svých projevech vyjádřili poděkování organizátorům a obdiv nad výtvarným uměním lidí se zrakovým handicapem.

Skupinka klientů Domova na Liščině - Alžběta Didíková, Martina Pazderová, Ladislav Kovář a František Sklenář v doprovodu paní Libuše Gajdové, přijala pozvání na tuto akci, o níž projevil zájem i jejich kamarád Petr Cupal z Centra pracovní činnosti. Na vernisáži samozřejmě nechyběla sama umělkyně, pocházející z Berlína, která působila jako vychovatelka pro lidi se zrakovým postižením. Její největší vášní je však výtvarné umění.

Celým programem hosty provázela vedoucí půjčovny pro dospělé, paní Miroslava Mikušková.

Po prohlídce obrazů paní Silji Korn se s ní naši klienti

také pozdravili a projevíli zájem o společnou fotografii s touto umělkyní. Jazykovou bariéru nám pomohla zdatná překladatelka, jež výtvarnici doprovázela.

Paní Silju Korn náš zájem potěšil a samozřejmě se s klienty na památku ochotně nechala vyfotografovat. Nechala nám také svou vizitku, abychom jí poslali jak článek tak fotografii na její e-mailovou adresu, což samozřejmě rádi učiníme...

LIBUŠE GAJDOVÁ
Domov na Liščině

Naše setkání s historií a Karlem IV.

Dne 28. dubna 2016 jsme s radostí přijali pozvání paní ředitelky Základní umělecké školy v Rychvaldu, paní Vlasty Matonogové k návštěvě jejich koncertního sálu. Žáci z hudebního a literárně dramatického oboru nastudovali pod vedením učitelek Hany Indruchové a Lenky Černíkové hru „Kouzelným sluchátkem do středověku“, jejímž autorem je pan učitel Petr Verner.

Jak jistě mnozí uhodnete, když se řekne kouzelné sluchátko, musí se objevit i Mach a Šebestová. Tato dvojice, společně s jejich paní učitelkou, nás s pomocí kouzelného sluchátka přenesla do doby Karla IV. a seznámila nás s jeho čtyřmi ženami - Blankou z Valois, Annou Falckou, Annou Svídnickou a Alžbětou Pomořanskou. Hra byla vtipná, svěží a poučná.

Velmi jsme obdivovali, že i historické téma, které UNESCO vyhlásilo jako významné pro letošní rok - „700 let od narození Karla IV.“ - lze zajímavou formou zpracovat a prezentovat před diváky velmi širokého věkového rozpětí. Děkuje se za pozvání a doufáme, že se na některé z dalších vystoupení budeme moci opět přijet podívat.

JITKA ŠEFRÁNKOVÁ
Domov Barevný svět

Chráněnka Třebovice se bavila s osobnostmi

Klienti Chráněného bydlení Třebovice navštěvují spoustu kulturních a sportovních akcí. Květen byl doslova nabitý programem. Nejen, že navštívili divadelní představení v Národním divadle moravskoslezském, ale také besedy se známými osobnostmi. Nejprve to bylo Mariánskohorské kafičko, kde je skvěle pobavit známý glosátor Dr. Ivo Šmoldas. I tentokrát na přání diváků musel vyprávět příhodu, jak neposlušné sousedovy slepice strašil kunou... Od návštěvníků dostal dokonce tipy na aktuální glosy. „Naši“ se vyfotili přímo v prostoru Knihovny města Ostravy na Fifejdách, kde se tato akce koná. Ještě

přátelštější však bylo setkání s MUDr. Radimem Uzlem, který navštívil chráněné bydlení. Klienti mu ukázali své pokoje, ale také se pochlubili tím, co už umí z vaření a pečení. Nabídli mu ochutnat šišky s mákem, což je oblíbené jídlo pana doktora. „Chráněnka Třebovice“ navštívila také ostravské Knihcentrum, kde oblíbený herec Josef Dvořák četl známými hlasy postavíček – Boba a Bobka, Maxipsa Fíka z pohádkových knih, které byly předlohami známých večerníčků.

HANA ZÁBRANOVÁ

Chráněné bydlení Třebovice

Mental Power Prague Film Festival 2016: DO PRAHY (NEJEN) ZA HVĚZDAMI

Skupinka našich (ne)herců se letos opět vydala do Prahy, tentokrát už na jubilejní 10. ročník festivalu hraných filmů Mental Power Prague Film Festival, který se uskutečnil ve dnech 10. – 12. června letošního roku. Tento ročník se však lišil tím, že se na festivalu žádné nové filmy neuváděly, ale na cenu byly nominovány nejlepší počiny uplynulých deseti let trvání festivalu. „Naším“ nominovaným „želízkem v ohni“ byl film Voňavá pochoutka, jenž vznikl v roce 2012 v produkci občanského sdružení Kulturní Ostrava a jako herci se na něm z větší části podíleli právě naši klienti. Z premiéry filmu na festivalu Mental Power v Praze v roce 2012 si odnesl ocenění odborné poroty za mužský herecký výkon náš Jirka Mucha. A tak jsme jeli držet palce znovu přímo do Prahy.

Vlak naštěstí přijel téměř bez zpoždění a cesta nám ubíhala v příjemném těšení se na naše hlavní město. Festivalové akce začínaly již v pátek, takže jsme jeli rovnou z nádraží na koncert. I když jsme klub La fabrika chvíli hledali, přijeli jsme s dostatečným předstihem. A ouha – nikde jsme nenašli místo na uschování našich tašek a kufrů. Zachránil nás jeden z hlavních pořadatelů a zavazadla nám uschovali v umělecké šatně s naším příslibem, že se tam nebudeme „courat“. První večer mohl začít!

Na tomto koncertu bylo mimo jiných kapel plánováno vystoupení legendárního Olympiku. Bohužel pro nás až na závěr večera. A tak jsme si po chvilkách poslechli alespoň kapely Květy, Vypsaná Fixa a Tatabojs a dali si občerstvení. K jídlu v balíčcích jsme se však nedostali, a tak večerí zajistila nedaleká pizzerie a my si pochutnali na skvělé pizze. Vydržet a počkat na skupinu Olympic opravdu stálo za to! Zařídili jsme si, zazpívali jejich hitovky a i když hráli necelou hodinu, odcházeli jsme vytancovaní a s chrapotem. Pak už ale nastal čas k přesunu do hotelu. Po telefonické informaci, že přijedeme později večer, jsme měli jistotu, že nás budou očekávat a do pelíšků se dostaneme. Slíbili jsme recepčnímu návrat do půlnoci a to jsme stihli opravdu těsně – prostě po nočním cestování s taškami a kufry okořeněným několika přestupy, jsme úspěšně našli náš hotel a ve 23,59 se objevili na recepci. Však ráno nemusíme brzy vstávat. Ubytování, vybalení, sprcha a spánek – vše bylo již otázkou chvíličky. Všichni padli do

peřin a spali okamžitě.

Ráno raničko ladíme formu na výletování a vyrážíme do ulic matičky stověžaté. Staroměstské náměstí nás přivítalo společně s davy lidí. Víkendy v Praze a za hezkého počasí lákají mnoho turistů nejen z Česka. K tomu ještě probíhala přímo na Staroměstském náměstí Růžová akce firmy Avon proti rakovině prsu. Rádi jsme si poslechli úžasné vystoupení bubeníků. Nakoukli jsme také do Muzea voskových figurín, zašli k Prašné bráně a rychle zpátky na „Staromák“. Někteří z nás totiž ještě neviděli a neslyšeli Pražský orloj.

Procházku pak směřujeme dál k Národnímu divadlu - raději opuštěnými uličkami, kde se můžeme kochat pohledy na krásné fasády domů a jiné architektonické skvosty. Omrkli jsme historickou kavárnu Slávii a po nábřeží Vltavy se ubíráme ke Karlovu mostu. Najednou slyšíme z dálky rachot a nevěříme vlastním očím: kolem nás začínají projíždět motorky a tříkolky všech druhů a barev! Všichni troubí a mávají na kolemjdoucí. Byly jich stovky, a pořád bylo na co koukat! Příjemné zastavení na nábřeží. A už hurá na Karlův most. Přecházíme jej opět v posunujícím se davu lidí, možnost kochat se panoramaty Prahy je tím značně omezená. Scházíme k Čertovce a připomínáme si filmy o chobotničkách. Zrovna pod námi proplouvají dvě lodě a tak zase vesele máváme.

Dál naše kroky vedou kolem Sovových mlýnů se zastavením u slepého ramena Vltavy. Prohlédli jsme si Tyršův dům, připomněli si zakladatele spolku Sokol. I to proč byl pro nás tak důležitý. Naproti jsme zahlédli malou, příjemnou hospůdku U Tlusté myši, a tak o místě dnešního oběda bylo rázem rozhodnuto.

Dobře nasyceni a odpočinutí míříme na stanici petřínské lanovky a těšíme se na Petřín. Výšlap na rozhlednu jsme zavrhli hned, ale zrcadlové bludiště si pořádně užijeme. A zase lidí, lidí, lidí všude kolem nás. Nesmlouvavý čas se však řítí k šestnácté

hodině a tak se vracíme „na základnu“. Nutno podotknout, že již všichni zvládají bravurně přestupy v metru i přesuny v davu.

V hotelu jsme se dali do „gala“. Vždyť jdeme na galavečer! A jedeme zpátky do centra, přímo na Václavské náměstí. Galavečer Mental Power se totiž konal v Paláci Fénix, konkrétně ve Studiu DVA divadlo.

Konečně začala ta největší sláva. Porota přichází do divadla po červeném koberci jako na

správném předávání filmových cen. Po ní následují do sálu ostatní herci, neherci a jejich přátelé. S nadějí očekáváme, jak se umístí Voňavá pochoutka. Z vybraných 33 filmů za celé desetiletí byly vždy na cenu nominovány pouze tři. První kategorie – cena za kameru – jedním ze tří nominovaných byl ten „náš“. Cena putovala bohužel jinam. Druhá nominace – za scénář – situace se opakuje – nominováni jsme, ale cena nás opět mívá. Třetí kategorie – cena za mluvené slovo – nominace a pak nic... Dočkali jsme se až ve čtvrté kategorii, kdy Jirka Mucha vyběhl převzít cenu (v zastoupení) za vedlejší mužskou roli, kterou získal Petr Žaludko, představitel majitele hotelu ve Voňavé pochoutce. Jásali jsme radostí. Po skončení oficiální části galavečera byl raut, kde jsme měli příležitost popovídat si nejen s jinými neherci, ale také s mnoha členy poroty, moderátory nebo členy organizačního týmu. Samozřejmě se to neobešlo bez fotek na památku. Ale to už byl také nejvyšší čas fičet do hotelu, dokud ještě jezdí metro. Moc se nám sice nechťelo, protože zábava začínala nabírat obrátky, ale co se dalo dělat? Spánek v měkké postýlce byl přednější.

Neděle byla dnem našeho odjezdu, nicméně měli jsme v plánu splnit ještě přání Libušky a zajít na Pražský hrad. Svá nemalá zavazadla jsme si tedy odvezli do úschovny na hlavním nádraží a vyrazili na Hrad. Počasí nám i v neděli přálo a tak jsme se mohli projít po starých i nových zámeckých schodech, po nádvořích a nakouknout do Zlaté uličky... Bohužel vše opět v davech ostatních turistů.

Všechno příjemné však někdy končí a tak nabíráme opět směr hlavní nádraží. S hrůzou zjišťujeme, že všechny vlaky jsou narvané k prasknutí nebo vyprodané, a proto „ustupujeme ze svých pozic“ a kupujeme poslední volná místa do Pendolina. Návrat domů je díky tomu příjemnou tečkou za tímhle krásným a na zážitky bohatým víkendem...

Text a foto: VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Na snímku nahoře náš Jirka Mucha s herečkou Tatianou Vilhelmovou.

Těšíme se na Folklor bez hranic

Kprázdninám u nás ve Čtyřlístku už pěkných pár let neodmyslitelně patří festival městských folklorních souborů – Folklor bez hranic. Přestože tento festival se již tradičně koná hlavně v ulicích a na náměstích nejrůznějších částí našeho města, jeho účastníci pravidelně zavítají i mezi klienty naší organizace. A my se na ně také vždycky velmi těšíme!

Letošní ročník festivalu Folklor bez hranice se uskuteční v týdnu od 15. do 19. srpna a v úterý 16. srpna v dopoledních hodinách přivítáme dva z hostujících souborů festivalu u nás ve Čtyřlístku – v tělocvičně Domova Barevný svět. Protože program letošního festivalu ještě není upřesněný, nevíme dosud, které dva soubory to budou. Ale není pochyb o tom, že nám jejich návštěva udělá radost i v tomto roce.

(rw)

Norsko očima Mgr. Šárky Matyáškové

Ve Fotogalerii Čtyřlístku v přízemí správy organizace je od letošního června k vidění nová výstava - fotografický cyklus nazvaný výstižně „Norsko“, jehož autorkou je manažerka pro transformaci naší organizace paní Mgr. Šárka Matyášková. Vystavený soubor fotografií vznikl před pěti lety během její letní dovolené na chladném severu.

Jak přiznává autorka, z obrovského množství pořízených fotografií, přesahujícího více než třináct set snímků, bylo opravdu těžké vybrat těch několik „top“ obrázků, jež by zároveň dokonale postihovaly rozmanitost, ba přímo hýřivou nádheru norské přírody a hlavně krajiny, protkané divokými horami, řekami a jezery. Už samo členité pobřeží Norska je neopakovatelné svými hlubokými fjordy, z nichž snad každý nabízí jedinečnou podívanou.

Během poznávacího zájezdu s cestovní kanceláří Juhasz projela autorka Norskem od jihu k severu, od pobřežního města Stavanger přes norskou metropoli Oslo, k přístavu Bergen, pohoří Romsdal, jezeru Gjende až k ledovci Jostedalsbreen, Malým Lofotám a odtud na sever k Alesundu... Jako každý cestovatel, také autorka této výstavy se snažila zachytit a uchovat alespoň něco z té úchvatně krásy, kterou Norsko nabízí.

S touto cestou se pojila řada zajímavých zážitků i překvapivých zjištění, zejména pro nás Čechy. Například fakt, že Norové nesbírají houby, takže náš houbařský národ byl šokován množstvím nejrůznějších jedlých hub v norských lesích, jež tam rostou bez sebemenšího zájmu sběračů lesních plodů. Úžas každého návštěvníka vzbudil i největší ledovec evropské pevniny – Jostedalsbreen s obrovským ledopádem, jehož impozantní krása je ohromující... Ani tyto různorodé „objekty“ samozřejmě nemohly uniknout pozornosti autorky.

Své snímky pořizovala Šárka Matyášková obyčejným kompaktním fotoaparátem zn. Olympus, jež lze snadno sbalit do tlumoku a který pro cestovatele nepředstavuje téměř žádnou zátěž. A přesto se jí podařilo i s tímto jednoduchým přístrojem pořídit skvělé snímky, přinášející téměř plastický obraz všeho, co ji cestou upoutalo...

Pokud budete mít cestu do Domova Barevný svět, rozhodně si tuto výstavu nenechejte ujít. Stojí za vidění. A možná pro vás bude nejen inspirací při výběru některé z příštích dovolených „za hranicí všedních dnů“, ale třeba vám dodá i trochu odvahy prezentovat ve Fotogalerii Čtyřlístku svou vlastní kolekci fotografií, zachycujících nevšední okamžiky...

(rw)

Kdo jsme a co všechno umíme v Galerii U chemiků

Výstavy Kdo jsme a co všechno umíme v Galerii U chemiků Střední průmyslové školy chemické Akademie Heyrovského a Gymnázia v Ostravě-Zábřehu, jsou již šestnáct let trvající tradicí. Kurátorka výstav v této komorní „školní“ galerii, paní Lenka Hablová, o tom říká: „Nehraje žádnou roli, že výstavy klientů Čtyřlístku se u nás každoročně opakují. Vždyť studenti se zde střídají a pro nováčky jsou tady výstavy Čtyřlístku vždy 'poprvé'. Patří už neodmyslitelně k tradici naší školy a pokaždé, když skončí,

ptají se i pedagogové, zda u nás budou milé a optimistické obrazy klientů Čtyřlístku opět k vidění i za rok. Věřím tedy, že v této nepřerušené tradici budeme pokračovat i nadále,“ konstatuje paní Hablová.

Letošní výstavě klientů Čtyřlístku, sestavené z kreseb a maleb, jež vznikly v kreativním ateliéru Domova na Liščině a v ergodilně Domova Barevný svět, patřil závěr školního roku. Výstava zde byla k vidění od začátku do konce června s věříme,

že z ní všichni studenti i pedagogové mohli čerpat radost a optimismus, zejména pak ti, kteří se letos připravovali k maturitním zkouškám... A těšíme se zároveň na další setkání v této výstavní síni v příštím roce.

Text a foto (rw)

Naše výstavy v Knihovně města Ostravy a v Galerii Ametyst

K pomyslným „stálícím“ ve výstavním kalendáři naší organizace, patří výstavy výtvarných prací našich klientů v pobočce Knihovny města Ostravy v ulici J. Trnky na Fifejdách a v Galerii Ametyst Fakultní nemocnice v Ostravě. V překrásném výstavním prostoru městské knihovny na Fifejdách budeme vystavovat obrazy klientů

kreativního ateliéru Domova na Liščině po celé prázdniny – od 4. července do 31. srpna pod názvem Letní příroda. Na výstavě v Galerii Ametyst ve dnech od 11. července do 31. srpna letošního roku se budou podílet jak kreativní ateliér tak ergodilna Domova Barevný svět. Přijďte se na ně také podívat!

(rw)

Sport

Z atletických přeborů v Šumperku HURÁ NA OVÁL...!

Letos jsme obdrželi pozvání na atletické přebory v Šumperku pořádané 12. května. Protože jsme v tomto roce vynechali Regionální olympiádu Českého hnutí speciálních olympiád v Brně, rozhodli jsme se, že naše atletické dovednosti zúročíme alespoň tam. Závody byly otevřené širokému spektru znevýhodněných lidí s mentálním i kombinovaným postižením a nebylo nutností být registrován u některého sportovního spolku či oddílu. Vyrázili jsme tedy v počtu šesti závodníků z různých zařízení - Dáša Ďurišová, Jirka Válek a Petra Hamroziová z Domova Barevný svět, Honzík Polhoš z Domova Jandova, Karla Foltová z Podporovaného samostatného bydlení a doplnil nás Aleš Turlej, ještě nedávno klient Chráněného bydlení Martinov, dnes zaměstnanec provozu údržby u nás ve Čtyřlístku. Každý měl vybranou svou disciplínu, respektive většinou dvě disciplíny, a přihlásili jsme se i do bojů ve štafetách.

Den začal trochu nervózně díky nemalému zpoždění vlaků. Ale na stadion jsme dorazili přesně na začátek. Po slavnostním zahájení se začalo soutěžit – naši borci předvedli kvalitní výkony a domů jsme přivezli nejednu medaili. Velkou pochvalu zaslouží Honzík Polhoš z Domova Jandova, který do naší soupisky „naskočil“ na poslední chvíli a byl jedním z nejlepších našich sportovců. Účast ve

finálových rozbězích mu unikla o setinu sekundy. Největším úspěchem naší výpravy byl výkon štafety ve složení Karla Foltová (Podporované samostatné bydlení), Jiří Válek (Domov Barevný svět), Honzík Polhoš (Domov Jandova) a Aleš Turlej (host), kdy se probojovali z rozběhů rovnou do finále. Zde nestačili pouze na dva týmy a na krk jim organizátoři turnaje zavěsili krásné bronzové medaile. Při cestě domů nejvíc „cinkal“ Aleš Turlej se ziskem dvou zlatých a jedné stříbrné medaile z individuálních disciplín.

Ještě jsme si stačili koupit občerstvení (bramborový guláš) a sníst si jej přímo na zeleném trávníku šumperského atletického stadionu (Tyršův stadion Šumperk). Cesta domů nám uběhla docela rychle a spokojení s dobrými výkony jsme uléhali k odpočinku po náročném dni.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**
Domov Barevný svět

Jak jsme hráli bowling

Ve čtvrtek 19. května jsme se zúčastnili jarního turnaje v bowlingu v Ostravě – Porubě, který pořádala Společnost přátel mentálně postižených pod záštitou Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

Prostředí herny Bowling Sky je nám už známé. Potkali jsme tady hodně kamarádů, se kterými jsme se pak utkali. Nováčkem v našem družstvu byl Tomáš Černý. Kamila Kurečková už se mnou hrát byla. Všichni tři jsme se velice snažili, ale počet bodů stačil jen na poslední místo. Přesto jsme obdrželi medaile i pohár. Lepší bylo družstvo z Podpory samostatného bydlení a kamarádi z Chráněného bydlení v Třebovicích. Nevadí, máme se ještě co učit.

Text: **DAGMAR ĎURIŠOVÁ**
klientka Domova Barevný svět
Foto: **DAGMAR DROBÍKOVÁ**

Koule, koule, kulička

Hrát se začalo již v pondělí dopoledne, kdy se uskutečnily porovnávací zápasy a poté, po rozdělení týmů do skupin, se „jelo na ostro“. Naši sportovci se velice snažili a bylo to vidět i na výsledcích. Konečné sčítání medailí – tým našich mužů (Gawelczyk, Rafael, Mitáš a Turlej) neměl ve své skupině konkurenci a právem stáli na stupních vítězů na místě nejvyšším – společně získali zlaté medaile. Tým unified (Horáková, Hradská, Šefránková, Kaločová) vybojoval krásné 3. místo. Po vyhlášení výsledků individuálních disciplín jsme téměř všichni odcházeli s další medailí na krku.

Bocca se nám líbí dost, házeli jsme pro radost! I takto by se dalo charakterizovat naše sportovní klání ve dnech 13. – 14. června ve Sportovním areálu AK Olomouc. Letos se tady konal 2. ročník Národních her v bocce Českého hnutí speciálních olympiád a my, stejně jako v loňském roce, jsme se jej rádi zúčastnili. Bocca je sportem, jež mohou provozovat i pohybově méně zdatní či fyzicky znevýhodnění sportovci. Náš tým tvořili Míša Horáková, Kamilka Hradská, Ronaldo Rafael, Honzík Gawelczyk a Kamil Mitáš a na poslední chvíli naskočil jako nová posila místo odhlášené Verunky Vaidové Aleš Turlej. Soutěžili jsme ve dvou týmových kategoriích (tým sportovců a tým unified) a v jednotlivcích, kdy hrál každý sám za sebe.

Celý turnaj byl velmi příjemný s mnoha doprovodnými akcemi – od počátečního seskoku parašutistů při slavnostním zahájení a následném kulturním vystoupení, přes výrobu pamětní vlajky s otisky rukou sportovců až

k večerní diskotéce se zábavnými soutěžemi.

Domů jsme se vrátili nadšení a s pocitem úspěšné reprezentace nejen Čtyřlístku, ale hlavně sami sebe.

VLADIMÍRA KALOČOVÁ
Domov Barevný svět

Fotografie na předcházející straně zachycuje Kamilku Hradskou s jednou z volantérek soutěže při pořizování otisků rukou jednotlivých sportovců, dole Míša Horáková pozorně sleduje Kamila Mitáše a vlevo nahoře večerní diskotéka se zábavnými soutěžemi pro účastníky turnaje...

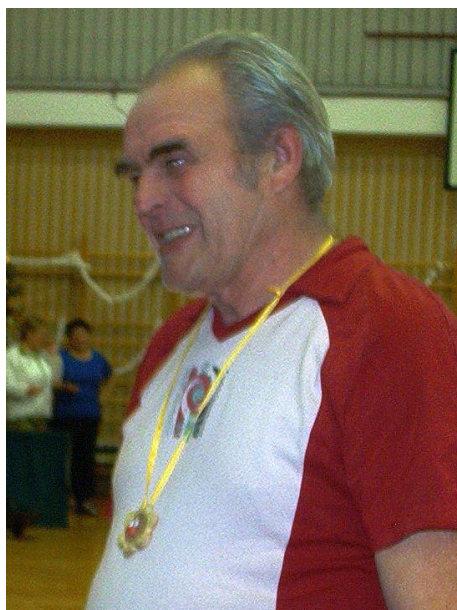
Za Josefem Drdou

V polovině června zasáhla klienty i zaměstnance Čtyřlístku smutná zpráva: po krátké těžké nemoci zemřel 14. června ve věku 68 let klient Podporovaného samostatného bydlení Josef Drda. „Jožku“, jak mu mnozí z nás přátelsky říkali, jsme měli všichni rádi. Prožil ve Čtyřlístku celých dvaadvacet let svého života. V roce 1994 byl spolu se svou mnohaletou přítelkyní Eliškou Vedralovou jedním z prvních obyvatel nového chráněného bydlení Čtyřlístku, které tehdy vzniklo v Hladnovské ulici nedaleko Domova Barevný svět a jež se později „přerodilo“ v Podporované samostatné bydlení.

Jožka Drda pracoval v údržbářské dílně Čtyřlístku. Byl výborným kolegou i kamarádem a také zdatným sportovcem. Řadu let jsme si bez něj nedokázali představit žádný ročník Vánočního turnaje ve stolním tenisu, reprezentoval Čtyřlístek na nejrůznějších turnajích v tomto sportu, a pokud už nemohl jako aktivní hráč,

přišel alespoň fandit kamarádům jako divák. Byl však aktivní i v jiných sportech: velmi rád hrál přehazovanou, bowling nebo kuželky. A tam, kde se nemohl zapojovat aktivně, snažil se alespoň fandit. Miloval sport v jeho nejrůznějších podobách a v tom byl také náruživým divákem televizních přenosů a reportáží nejrůznějších druhů sportu.

Na Josefa Drdu budeme dlouho a rádi vzpomínat. Čest jeho památce.

GRATULACE K VÝZNAMNÝM ŽIVOTNÍM JUBILEÍM

V nadcházejícím čtvrtletí oslaví významná životní jubilea třináct našich kolegyně a kolegů. Významné „kulatiny“ bude slavit **25. srpna** letošního roku vedoucí provozně technického útvaru Čtyřlístku pan **Vratislav Prokop**. K půlkulatínám budeme gratulovat **19. července** paní **Jiřině Vařechové** ze stravovacího provozu Domova Barevný svět a její kolegyni, paní **Jitce Volaninové** ze stravovacího provozu Domova na Liščině ve stejný den, ale o měsíc později - **19. srpna**. Kulatá výročí oslaví **3. července** paní **Alena Hublová** z Domova Barevný svět, **13. července** paní **Slavka Krutá** z Domova Hladnovská a **19. července** paní **Natálie Vítková** z Domova Jandova, **23. července** paní **Mgr. Vladimíra Kaločová**, **8. srpna** paní **Marcela Nosiadková**, **12. srpna** paní **Milena Vilášková** z Domova Barevný svět, **10.**

září paní **Iveta Fojtíková** z ošetrovatelského oddělení Domova Barevný svět a **17. září** paní **Dagmar Nespěšná** z Domova Hladnovská a paní **Lenka Štrochová** z Domova Barevný svět. Všem oslavenkyním a oslavenci upřímně blahopřejeme!

Vítáme mezi námi!

V uplynulých třech měsících jsme mezi sebou přivítali deset nových kolegyně a jednoho kolegu. Od prvního dubna nastoupily jako pracovnice v sociálních službách paní **Irena Hrabcová** a paní **Dagmar Mrázková** v Domově Třebovice, paní **Daniela Foldynová** jako nová personalistka na správu organizace a paní **Lucie Lichnovská** jako skladní ve stravovacím provozu Domova Barevný svět. V květnu k nám nově nastoupily jako pracovnice v sociálních službách paní **Ivana Holešová** v Domově Jandova, paní **Anna Iwaszková** a paní **Květoslava Sívá** v Domově Barevný svět, jako sociální pracovnice paní **Bc. Martina Chmelová** v Domově Třebovice a pan **Bc. Marek Lastovica** jako účetní správy organizace. Od června u nás pracuje jako nová kuchařka v Domově Třebovice paní **Hana Kromková**. Všem novým kolegyním a kolegům přejeme mnoho úspěchů a vstřícných spolupracovníků!

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. **Vydavatel:** Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa redakce:** Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, prmanazer@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 2., ročník IX. Náklad: 40 kusů. Neprodejné. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Lucie Blahutová, Ing. Monika Šlahorková, Bc. Lukáš Křupala. Příští číslo vyjde v září 2016. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám.**

*Krásné léto,
příjemnou dovolenou
a mnoho nevšedních zážitků*

*Vám přeje
redakce časopisu Zrcadlo!*

